

[BROTOKAŁA *sb f*

I sg brotok(a)łą.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: brukatela, burkatela s.v. brokatela.

Brokatela, tkanina o lekko wypukłym wzorze, wykonanym splotem atlasowym na tle pokrytym iedwabnym wątkiem: płaszcz włoski z brotokałą InwMieszcz 1553/55.

MK